

drugih uradnih spisov, dopisov, odpisov in vpisov to pravdo zadevajočih je pa nagromadilo se toliko, da so komaj v sedem velikih zabojih pospravljeni bili; tudi se brani pero popisati te dela človeške divjote, ker mnoge izmed njih so tako gerde in strahovite, da nas je preletavala groza, ko smo čuli o njih. Tedaj povemo na kratko le tole:

Doperšenih djanj je 32; med temi je 8 velikih ropov; razun teh so ponočni polomasti, tatvine, poticanje in udeležbe pri ropih, terpinčenje ljudi, ubojstvo.

Pričele so se tote zločinstva leta 1849 na horvaško-krajsko-štajarski meji, pa vsako sledeče leto noter do 1853 je bilo dopernešenih mnogo hudodjanj, katerih se je udeleževalo po 5 in več hudobnežev, ki so letos tukaj pravdani bili. Ti strašni ljudje, večidel tersati pa sirovi lenúhi, so domá iz raznih krajev; mladi niso v šolo hodili, tedaj večidel ne znajo ne brati ne pisati; delatise jim ni poljubilo, klatili so se po širokem svetu, pajdašili se z malopridnimi ljudmi, ter uganjali ž njimi vred mnogotere hudobije. Napadali so namreč posebno samotne bajte, hiše, bramove, mline itd., po katerih so, našemani in preoblečeni, pa oboroženi gorjačami, pistolami, puškami, sekirami ljudi napadali, jih vezali, zvezane pa bodli, davili, suvali, tolkli, žgali, jim nož ali pistolo na persi, na vrat stavili, ter jim grozili, da čejo jim „odrezati glavo“ ali „črepinjo razbiti“, ako jim ne dajo dnarja, ali ne povedó, kje da imajo shranjeno gotovino.

Poslušavce pri sodniški obravnavi je preletavala groza, ko so čuli vse okolšine dopernešenih zločinstev. Se vé da so tajili nekteri hudobniki tudi sedaj udeležbo in izpeľjavo tega ali unega hudodelstva; al nič jim ni pomagalo tajeenje; resnica je prišla vendar na dan, in določene so jim bile zaslužene kazni.

Krivih spoznanih je bilo 16 zatožencov, ki so bili obsojeni takole: Najsilovitneji tolovaj, deležnik peterih ropov in ubojstva, za ljudi in ptuje blago zeló nevaren človek, J. B., je bil obsojen v oestro ječo na vse žive dni; izmed pajdašev njegovih so bili obsojeni eden na 18, ena ženska na 14, drugi na 8, na 6 in manj let po razmeri svoje adeležebe, vsi pa v oestro ječo. Tudi morajo poverniti napravljeno škodo in plačati sodbine troške. Štirje možki pa ena ženska so bili rešeni zatožbe zavolj pomanjkljivosti dokazov. Razun teh letos tukaj pravdanih in obsojenih hudodelcov je bilo še 19 deležnikov, ki so pa med dolgoletnim preiskovanjem umerli v zaporu in stopili pred obličje drugega sodnika. J. Š.

Iz Tersta. Po naznanilu „Triest. Zeit.“ znašajo za napravo tukajšnjega kapucinarskega samostana dosihmal podpisani milodari 17.608 fl. 42 kr.

Iz Ljubljane. Kmetijska družba je včeraj iz Dunaja prejela odgovor, da vodstva železnice in parobrodov, ktere so v pripomoč dunajske razstave že s tem veliko storile, da bojo vse blago tjè in nazaj zastonj peljale, ne morejo še ljudem vožnje brez plačila dovoliti. — Več Švajcarjev je pri Zidanem mostu od gosp. Sartori-a vse posestvo kupilo, da bojo tukaj velike magazine za žito in druge pridelke iz Horvaškega itd. napravili in veliko kupčijo na vse strani, proti Terstu itd. začeli.

Novičar iz raznih krajev.

Novi tólarniki (papirnati tolarji), kteri se bojo nek kmali izdali, bojo iz tako posebnega papirja narejeni, da jih nihče ne bo mogel ponarejati. — Sliši se, da se c. k. ministerstvo posvetuje ob novem patentu za pridobnino (Erwerbssteuer). — Na Dunaji iznova ustanovljeni trgovski (kupčijski) šoli, ktere prvo leto se bo že letos mesca oktobra začelo, je c. k. ministerstvo dnarstva nedanjo cesarsko orožnico (kais. Zeughaus) do septembra 1859 brez plačila prepustilo. — Zadnjič smo že omenili,

da Sardinci, kteri se mislijo za vladarje vsega Talijanskega izvoljeni, v eno mer kljubujejo avstrijski vladi. Ko ji je unidan celó ondašnji prvi minister v deržavnem zboru zlo nasprotoval, je bilo berž misliti, da se mora nit že tako zlo rahle diplomatične zveze popolnoma raztergati. In res se je sedaj to zgodilo: avstrijska vlada je poklicala svojega poročnika grofa Paar-a iz Turina in je Avstrijane, kteri bivajo na Sardinskem, izročila varstvu pruskega poročnika, — sardinska vlada pa je odzvala tudi svojega poročnika markíja Cantona di Ceva iz Dunaja in svoje podložne na Avstrijskem izročila francozkemu poročniku. To je najvažniša politična novica poslednjih dni. Kaj se bo dalje zgodilo, se ne vé. — Napolitanska in francoska vlada ste si vsak dan bolje; že se govori, da bi si utegnile kmali ena drugi svojega poročnika poslati. In kakošen hrup so gnali še pred kratkem Francozi in Angleži zoper Napolitance! — Španjska vlada je poslala vojsko nad Meksikane, da se mašuje za tolovajsko njih obnašanje do Španjcev, ki ondi bivajo. Govori se pa, da vlada severne Amerike bi v sili utegnila na pomoč biti Meksiki. — Švajcarsko-pruska pravda v Parizu še ni stopinice naprej storila. — 21. dan t. m. je bil deržavni zbor v Londonu razpušen s kraljičnim ogovorom, kteri zaupanje razodeva, da se bojo v novi zbor volili „modri in domoljubni možje“. Palmerston se še zmiraj nadjati more, da bo zmagal. — Iz Černogore se sliši od novih homatij, pa se še nič gotovega ne vé. „Svetovid“ naznanja, da se je prikazala v Černigori kmali po odhodu kneza Danila nepokojna stranka, ki želi rod Njegušev ob vlado pripraviti, in to nek s podbudo ruskega konzula v Dubrovniku Petra Stermuha. 14. marca je tedaj došel na Cetinje pravoslavni klerik Luka Radonić, ki se je ondi proglasil za gospodarja černogorskega. Pa komaj je projavil ta svoj namen, so ga verni člani starasinstva dali vjeti in zapreti, knezu Danilu pa naznaniti prigodbo v Pariz. Pri Radoniću so nek našli še druge spise imenovanega konzula ruskega. Iz Dunaja se pa piše „Allg. Zeit.“, da razpor Černogorcov z Rusijo je le preteveza, z Avstrijo pa resnica, ker Černogorci terdijo, da v cesarskih deželah bivajoči sestričniki rajnkega vladika naklepajo prekucije v Černigori. Ravno ta časnik piše, da je Napoleon knezu černogorskemu obljubil 100.000 frankov na leto. — Zavolj repate zvezde, od ktere nevedni ljudje toliko groznega čenčajo, se je oglasil učeni dunajski zvezdogled Litrov, rekoč: Repate zvezde so skor to kar je svetla megla; skozi metljo ali rep take zvezde more zemlja brez vse škode iti; če bi repatica pa tudi terčnila ob zemljo, bi mi komaj več čutili od tega kakor čutimo takrat, ko navadno hudo vreme nastane. Morebiti da se prikaže letos tista repatica od leta 1556, — pa morebiti tudi še le leta 1858, 1859 ali 1860; pot njena je en milijon nemških milj od naše zemlje, tedaj 19krat dalje kakor je mesec od nas. Vse je tedaj prazen strah, naj obračamo to reč kakor koli hočemo.

Lilije.

Lilije tergam,	Več vas na solnce
Lilije bele;	Ne bom nosila,
Več mi ne bote	Nič več z vodico
Mladi cvetele.	Hladno rosila.

Le ovenujte

Lilije bele!

Z mano cvetele,

Z mano venele.

S. Jenko.

Pogovori vredništva. Gosp. J. G. v C. Za knjižico Navr. „Raba glag.“ ni gosp. Blaznik nobenega naročila prejel. Pošljemo jo Vam tedaj brez plačila. — Gosp. J. V. v C.: „Rastl. pom.“ so za „Nov.“ preobširni. S „pesm.“ bomo tudi še poterpeli. Sicer pa so nam Vaši verli spisi dragi.